

ΛΑΤΙΝΙΚΑ
Γ' ΤΑΞΗΣ ΕΝΙΑΙΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ
ΘΕΩΡΗΤΙΚΗΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗΣ

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

A. ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Δε χρησιμοποιούσαν τη γλώσσα των Σικανών και των Πελασγών, για τους οποίους λέγεται ότι πρώτοι κατοίκησαν την Ιταλία, αλλά τη γλώσσα της εποχής τους. Εσύ, όμως, σαν να μιλάς τώρα με τη μητέρα του Ευάνδρου, χρησιμοποιείς γλώσσα ήδη ξεπερασμένη εδώ και πολλά χρόνια, επειδή δε θέλεις κανένας να ξέρει και να καταλαβαίνει τι λες. Γιατί, ανόητε άνθρωπε, δε σωπαίνεις, για να πετύχεις αυτό που θέλεις; Αλλά λες ότι σου αρέσει η αρχαιότητα, επειδή είναι ευπρεπής και καλή και σεμνή. Έτσι λοιπόν να ζεις, όπως οι αρχαίοι άνδρες.

Όταν το πληροφορήθηκε αυτό το πράγμα ο Αύγουστος θέλησε να αποθαρρύνει την κόρη του από το να το κάνει αυτό. Με αυτό το σχέδιο εμφανίστηκε κάποτε απρόοπτα και έπιασε επ' αυτοφώρω τις κομμώτριες. Αν και ανακάλυψε άσπρες τρίχες πάνω στα φορέματά τους, εντούτοις ο Αύγουστος προσποιήθηκε πως δεν τις είδε και με άλλες κουβέντες άφησε το χρόνο να κυλήσει, έως ότου έφερε τη συζήτηση στην ηλικία της. Τότε ρώτησε την κόρη του αν ύστερα από μερικά χρόνια θα προτιμούσε να είναι ασπρομάλλα ή φαλακρή.

B. ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

1. α.

aetates
nostrae
vos
matrum
nullius
homines inepti
consiliis
veste
alium sermonem
tempora

1. β.

<u>multis</u>	pluribus	plurimis
<u>bona</u>	melior	optima
<u>antiqui</u>	antiquiores	antiquissimi

2. α.

Ένεστ: loqui

Μελλ: locuturum esse

Παρακ: locutum esse

Συντ. Μελλ.: locutum fore

2.β.
scito
placuisset
fuiſtis
faciendi
interveniebam
opprimemus
visum iri
extractu
inducuntor
interrogatur
malit

3.α.

primi: είναι επιρρηματικό κατηγορούμενο της σειράς μέσω του coluisse στο qui.

sermone: είναι αντικείμενο στο uteris.

antiquitatem: είναι υποκείμενο στο ειδικό απαρέμφατο placere (ετεροπροσωπία).

viri: είναι υποκείμενο στο εννοούμενο ρήμα vivebant.

esse: είναι τελικό απαρέμφατο ως αντικείμενο στο mallet.

3.β.

noli sic vivere

ne sic vixeris

3.γ.

Philosophus hominem interrogat quin taceat, ut consequatur, quod velit.

Philosophus hominem interrogavit quin taceret, ut consequeretur, quod vellet.

4.α.

proinde quasi ... loquaris: δευτερεύουσα παραβολική υποθετική πρόταση, καταφατική (εισάγεται με τον παραβολικό σύνδεσμο proinde quasi). Είναι πρόταση επιρρηματική που λειτουργεί ως δεύτερος όρος σύγκρισης (με πρώτο όρο την κύρια πρόταση). Εκφέρεται με υποτακτική, επειδή η σύγκριση αφορά μια υποθετική πράξη ή κατάσταση. Συγκεκριμένα εκφέρεται με υποτακτική ενεστώτα (loquaris), γιατί σύμφωνα με την ακολουθία των χρόνων έχουμε εξάρτηση από ρήμα αρκτικού χρόνου (uteris) και εκφράζει το σύγχρονο στο παρόν-μέλλον.

Utrum ... calva: πλάγια ερωτηματική πρόταση, διμελής, ολικής άγνοιας, καταφατική (εισάγεται με το utrum ... an). Είναι πρόταση ουσιαστική ως έμμεσο αντικείμενο στο interrogavit. Εκφέρεται με υποτακτική, όπως όλες οι πλάγιες ερωτηματικές προτάσεις, επειδή θεωρείται ότι η εξάρτηση δίνει υποκειμενική χροιά στο περιεχόμενο της πρότασης.

Συγκεκριμένα εκφέρεται με υποτακτική παρατατικού (mallet), γιατί σύμφωνα με την ακολουθία των χρόνων έχουμε εξάρτηση από ρήμα ιστορικού χρόνου (interrogavit) και εκφράζει το σύγχρονο στο παρελθόν.

4.β.

Είναι ειδικό απαρέμφατο ως αντικείμενο στο dicuntur.

Υποκείμενο του απαρεμφάτου είναι το qui (ταυτοπροσωπία).

Το υποκείμενο του ειδικού απαρεμφάτου βρίσκεται κατ' εξαίρεση σε πτώση ονομαστική, επειδή εξαρτάται από το παθητικό λεκτικό προσωπικό ρήμα dicuntur (άρση του λατινισμού).